

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **M. H.**, zastoupeného JUDr. Petrem Hamplem, Ph.D, advokátem se sídlem Nivnická 388/12, Ostrava-Mariánské Hory, adresa pro doručování Čs.Legii 5, Ostrava, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2017, č. j. MSK 17281/2017, **ve věci dopravního přestupku,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce byl rozhodnutím Magistrátu města Opavy, odborem dopravy (dále jen správní orgán), ze dne 5. 12. 2016, č. j. MMOP 137145/2016, uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, za což mu byla podle § 125c odst. 5 písm. a) a § 125c odst. 6 písm. a) tohoto zákona uložena pokuta ve výši 28.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců a uložena náhrada nákladů státu ve výši 1.000 Kč.

[2] Žalobou podanou u krajského soudu dne 3. 3. 2017 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu zamítnuto pro opožděnost. Žalobu odůvodňuje tím, že bylo porušeno jeho právo na dvoustupňové rozhodování, právo na obhajobu a právo být uznán vinným ze spáchání přestupku jen ze zákonných důvodů. Žalobce spatřuje nesprávnost napadeného rozhodnutí v tom, že rozhodnutí správního orgánu nabylo právní moci dne 4. 1. 2017 přesto, že mu bylo doručeno až dne 17. 1. 2017. Žalovaný postupoval nesprávně, když zamítl jeho odvolání jako opožděně podané, ačkoli žalobce upozorňoval na to, že rozhodnutí správního orgánu o přestupku mu nebylo řádně doručeno. Žalobce napadá způsob doručování fikcí, když je hlášen k trvalému pobytu na ohlašovně, kde mu doručující orgán podle údajů na doručence nemohl zanechat obálku obsahující rozhodnutí správního orgánu o přestupku, proto mu tam logicky nemohl zanechat ani výzvu k vyzvednutí zásilky. Žalobce zdůrazňuje, že se na ohlašovně pravidelně informuje o doručovaných písemnostech, ale dne 7. 12. 2016, kdy mu měla být předmětná písemnost doručována, mu nic doručováno nebylo. Nelze vyloučit ani to, že zásilka byla doručována nesprávné osobě, a to M.H., otci žalobce. Žalobce trvá na tom, že rozhodnutí správního orgánu mu nebylo řádně doručeno, proto měl žalovaný včasnost podaného odvolání posuzovat podle § 84 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., soudní řád (dále jen s.ř.). Žalovaný se však s jeho námitkami ohledně doručování řádně nevypořádal. Závěrem žalobce odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu k otázce doručování. Z těchto důvodů žalobce navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a byla mu přiznána náhrada nákladů řízení.

[3] Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, k čemuž odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dále uvedl, že byly splněny všechny podmínky pro účinné doručení fikcí. Žalobce namítá, že údaje uvedené na doručence nejsou pravdivé, aniž by uvedl skutečnosti, z nichž by nepravdivost vyplývala. Pouze z toho, že zásilka nebyla žalobci vložena do schránky, nelze dovozovat, že žalobci nebylo oznámení o neúspěšném doručení vloženo na jiné vhodné místo dle § 23 odst. 4 s.ř. Žalovaný upozorňuje i na to, že od 1. 1. 2016 jsou ohlašovny povinny zajistit vhodné místo, kde bude možné oznámení o uložení zásilky a výzvu s poučením uložit. Dle sdělení Obecního úřadu Štáblovice se žalovaný o uložení zásilkách neinformoval. Žalobce cituje judikaturu zcela účelově, když závěry vytrhává z kontextu. Žalovaný má za to, že rozhodnutí správního orgánu bylo žalobci doručeno fikcí řádně, odvolání proto bylo podáno opožděně.

[4] Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného a správními spisy, zejména doručenkou vztahující se k doručení rozhodnutí správního orgánu a výsledkem svědkyně, pracovnice Obecního úřadu Štáblovice. Další důkazy navrhované v žalobě soud neprovedl, neboť je považoval za nadbytečné.

[5] Krajský soud má z provedeného dokazování za zjištěné, že hlídka Policie České republiky zastavila dne 22. 8. 2016 v 23:55 hod. vozidlo VW Passat, registrační značky X v Opavě na ulici Těšínské, jež řídil žalobce. U řidiče byl proveden test na přítomnost alkoholu v krvi, jež byl negativní. Provedení orientačního testu přístrojem DrugWipe 5S na přítomnost jiné návykové látky pomocí testu ze slin žalobce odmítl a následně odmítl i lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu, k němuž byl vyzván. Správní orgán předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 5. 12. 2016, zásilka byla žalobci doručena fikcí dne

21. 11. 2016 na adresu trvalého bydliště. Jelikož se žalobce k jednání bez omluvy nedostavil, bylo jednáno v jeho nepřítomnosti. Rozhodnutím správního orgánu ze dne 5. 12. 2016 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, za což mu byla uložena pokuta ve výši 28.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost zaplatit 1.000 Kč na náhradu nákladů státu. Z doručky založené ve spise vyplývá, že toto rozhodnutí zaslal správní orgán adresátovi M. H., nar. X, Š. 166. Adresát byl k vyzvednutí zásilky vyzván a bylo mu zanecháno poučení. Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 7. 12. 2016, konec odběrní lhůty připadl na 19. 12. 2016 a dne 21. 12. 2016 byla zásilka vrácena zpět odesílateli, protože adresát neměl schránku. Zásilku doručovala V.H. Z protokolu správního orgánu ze dne 17. 1. 2017 bylo zjištěno, že nrap. K. K. bylo předáno rozhodnutí správního orgánu ze dne 5. 12. 2016. Z protokolu správního orgánu ze dne 18. 1. 2017 vyplývá, že zástupce žalobce požádal o nahlédnutí do správního spisu a pořídil si z něj kopie. Odvolání proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 5. 12. 2016 bylo žalobcem podáno dne 25. 1. 2017 a žalobce v něm mimo jiné namítá, že rozhodnutí správního orgánu mu nebylo řádně doručeno, proto odvolací lhůta činí podle § 84 s.ř. 30 dní ode dne, kdy se o rozhodnutí dozvěděl. Vzhledem k tomu, že se o rozhodnutí správního orgánu dozvěděl dne 17. 1. 2017, podal odvolání včas. Žalovaný vyhodnotil námitku nesprávného doručování jako ryze účelovou. Obviněný je hlášen k trvalému pobytu na ohlašovně, přesto nesdělil jinou adresu, na kterou by mu bylo možno písemnosti doručovat, ač musel předpokládat, že proti němu bude vedeno přestupkové řízení, a to zejména za situace, kdy se již žalobce několika přestupkových řízení účastnil. Tuto skutečnost lze přičíst pouze a jen k tíži žalobce. Žalobce si mohl například zřídit datovou schránku nebo zanést adresu pro doručování do evidence obyvatel. Je-li adresát hlášen k trvalému pobytu na ohlašovně, podaří se jej tam zastihnout jen velmi výjimečně. U obecního úřadu Štáblovice bylo zjištěno, že výzvy k vyzvednutí zásilky a poučení pro adresáty jsou zde běžně ukládány a adresáti jsou o nich informováni telefonicky nebo zasíláním SMS zpráv, avšak žalobce této možnosti nevyužil. Žalobci tedy bylo rozhodnutí správního orgánu doručeno fikcí a odvolací lhůta skončila dne 3. 1. 2017. Žalovaný proto odvolání žalobce podané dne 25. 1. 2017 jako opožděné zamítl.

[6] Z výpovědi svědkyně L. P., pracovnice Obecního úřadu Štáblovice, soud zjistil, že na obci má hlášen trvalý pobyt 12 osob. V případě, že se jedná o doručování zásilek do vlastních rukou, vhodí poštovní doručovatelka do schránky umístěné na budově obecního úřadu oznámení, toto oznámení svědkyně ze schránky vyjme a vyvěsí jej na nástěnce, která je umístěna na chodbě obce. Po uplynutí lhůty oznámení sundá, založí je do k tomu určeného šanonu a asi po půl roce je vyhodí. Zásilka jako taková zůstává na poště, tu obecní úřad k dispozici nemá. V současné době mají kontakt na dvě takto hlášené osoby, které v případě, že je jim doručována zásilka do vlastních rukou, upozorní SMS nebo jim zavolá. Mezi tyto osoby patří i žalobce, avšak od letošního roku, vloni na něj kontakt úředně neměla. Měla sice telefonní číslo z titulu rodinné vazby, protože je tetou žalobce, avšak toto číslo, pokud mu volala, bylo nepřístupné. Od okamžiku, kdy v letošním roce, avšak si nepamatuje měsíc, získala nový kontakt na žalobce, mu asi třikrát sdělila, že mu byla doručena zásilka. K tvrzení žalobce, že obec měla na něj telefonní kontakt, neboť jeho otec, když jej přihlašoval na obecní úřad k trvalému bydlišti, tam telefonní kontakt na něj zanechal, svědkyně uvedla, že v té době ještě na obci nepracovala, působí tam asi čtyři roky. Zástupce žalobce soudu předložil

fotosnímek poštovní schránky visící na budově obecního úřadu, ke kterému svědkyně uvedla, že se jedná o poštovní schránku, do které jsou vhazována oznámení osobám hlášeným k trvalému pobytu na úřadě; pro poštu adresovanou obci ona dochází na poštovní úřad.

[7] V souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) soud při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[8] Zásadní je v dané věci posouzení otázky, zda správní orgán mohl doručovat žalobci písemnosti na adresu trvalého pobytu, kterým byla ohlašovna, či nikoli. Fyzické osobě se doručuje písemnost na adresu pro doručování, na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu nebo kdekoli, kde bude zastížena (srov. § 20 odst. 1 s.ř.). Není-li adresát zastížen a písemnost se nepodařilo doručit ani jiným přípustným způsobem, písemnost se uloží u správního orgánu, který ji vyhotovil, nebo u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, doručuje-li se jejich prostřednictvím. Adresát se vyzve vložem oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl (viz § 23 s.ř.). Jestliže si adresát uložené písemnosti ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty (§ 24 odst. 1 s.ř.).

[9] Vzhledem k tomu, že žalobce adresu pro doručování nesdělil správnímu orgánu ani ji nemá uvedenou v evidenci obyvatel, postupoval správní orgán v souladu s § 20 odst. 1 s.ř., jestliže mu doručoval písemnosti na adresu trvalého bydliště. Žalobce namítá, že na adresu ohlašovny mu nemělo být doručováno fikcí ve smyslu § 24 odst. 1 s.ř., neboť tam nemá domovní schránku a doručující orgán mu tedy nemohl zanechat ve schránce oznámení o neúspěšném doručení písemnosti. Tuto námitku žalobce je však třeba odmítnout. Ostatně v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2014, č. j. 1 As 106/2013-44, na který odkazuje i žalobce, Nejvyšší správní soud uzavřel, že „doručení písemnosti fikcí podle § 24 odst. 1 s.ř. není vyloučeno ani tehdy, pokud se doručuje na adresu trvalého pobytu adresáta, kterým je adresa ohlašovny. Doručení fikcí však není možné v situaci, kdy ohlašovna nepřebírá výzvy o uložení písemnosti dle § 23 odst. 4 a 5 s.ř. V takovém případě správní orgán ustanoví adresátovi opatrovníka dle § 32 odst. 2. Institut uložení písemnosti určené do vlastních rukou lze použít pouze v případě, kdy 1) je známá adresa pro doručování (zde adresa trvalého pobytu žalobce); 2) občan má na této adrese domovní schránku nebo je zde jiné obdobné vhodné místo; 3) v této schránce nebo na tomto vhodném místě je zanechána výzva k vyzvednutí písemnosti s poučením, kde a kdy si jí může občan vyzvednout, včetně poučení o následcích jejího nevyzvednutí; 4) písemnost je uložena u doručujícího orgánu a připravena k vyzvednutí. Takto nastavený institut však nelze automaticky vždy aplikovat v případech, kdy má občan adresu trvalého pobytu v sídle ohlašovny, typicky proto, že občané v sídle ohlašovny žádnou domovní schránku nemají. Údaj trvalého pobytu zde plní pouze evidenční charakter. Ze zákona nevyplývá povinnost ohlašoven přebírat a ukládat písemnosti nebo výzvy o jejich uložení.“ K tomu krajský

soud uvádí, že od doby rozhodování Nejvyššího správního soudu ve zmíněné věci došlo ke změně právní úpravy, kdy podle ustanovení § 10c zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel, má s účinností od 1. 1. 2016 ohlašovna, v jejímž sídle má fyzická osoba trvalý pobyt, povinnost zajistit vhodné místo, kde bude možné uložit oznámení o uložení zásilky a výzvu s poučením. Z výpovědi svědkyně, pracovnice Obecního úřadu Štáblovice, zcela jasně vyplynulo, že výzvy k vyzvednutí zásilky i poučení pro adresáty jsou běžně přebírány, jsou totiž vhazovány do poštovní schránky visící na budově obecního úřadu poštovní doručovatelkou a jsou po vyzvednutí z této schránky pracovníci úřadu vyvěšovány na nástěnku nacházející se na chodbě úřadu. Pokud o to osoba, přihlášená na úřadě k trvalému pobytu požádá, což žalobce před rokem 2017 neučinil, obecní úřad ji o uložení vyrozumí. Vzhledem k uvedenému je tak nedůvodná námitka žalobce uvedená v žalobě, že nemá-li na ohlašovně domovní schránku, nelze mu tam zanechat ani oznámení o neúspěšném doručení zásilky. Z ustanovení § 23 odst. 4 s.ř. zcela jasně vyplývá, že oznámení lze buď vložit do domovní schránky, nebo na jiné vhodné místo. Nedůvodná je dále i námitka vznesená u jednání soudu, že je-li na obecním úřadě poštovní schránka, bylo možné do ní vhodit výzvu k vyzvednutí písemnosti. Takový postup by byl možný, pokud tato poštovní schránka by byla určena jen pro zásilky žalobce, tzn. byla, byly označena jeho jménem. Ostatně nelze počítat s tím, že by na ohlašovně měly všechny osoby, přihlášené tam k trvalému pobytu, zřízení domovní schránku, když v případě Obecního úřadu Štáblovice by se jednalo o 12 takových schránek. S tímto počítá i zákonodárce, který s účinností od 1. 1. 2016 stanovil ohlašovnám povinnost zajistit takové vhodné místo, což obecní úřad vyřešil nástěnkou na chodbě obecního úřadu. Žalobci bylo rozhodnutí správního orgánu doručováno na adresu trvalého bydliště, zde mu také byla zanechána na vhodném místě výzva k vyzvednutí zásilky a bylo mu zde zanecháno i poučení. Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 7. 12. 2016, a jelikož si ji žalobce ve lhůtě 10 dnů nevyzvedl a nebylo mu ji možné vhodit do domovní schránky, skončila odběrní lhůta dne 19. 12. 2016 a následně byla zásilka vrácena správnímu orgánu. Dnem 19. 12. 2016 se tedy zásilka považuje podle § 24 odst. 1 s.ř. za doručenou, a to bez ohledu na to, zda se adresát s písemností fakticky seznámil či nikoliv (srov. již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2014, č. j. 1 As 106/2013-44).

[10] Krajský soud nevyhověl návrhu právního žalobce o výslech otce žalobce, neboť k posouzení věci by výslech otce, zda před pěti lety zanechal telefonní kontakt na žalobce, byl zcela irrelevantní. Jak již uvedeno v odstavci [9] tohoto rozsudku, Obecní úřad Štáblovice v souladu s ust. § 10c zákona č. 133/2000 Sb. zajistil vhodné místo pro ukládání oznámení o doručení zásilek do vlastních rukou, a pokud úřad je ochotný nad rámec tohoto ustanovení po dohodě s osobami, využívajícími možnost mít nahlášen trvalý pobyt na obecním úřadu, poskytovat další službu telefonickým oznamováním doručování zásilek do vlastních rukou, považuje toto soud již za nadstandardní službu těmto osobám a nedodržení takto dohodnutého postupu nemůže být považováno za pochybení, které by ve svém důsledku mařilo možnost doručování fikcí. Navíc v dané věci, jak vyplynulo z výpovědi svědkyně a konec konců i žalobce, teprve v letošním roce žalobce úřadu poskytl pro tyto účely číslo svého nového mobilního telefonu.

[11] Podle ustanovení § 84 odst. 1 s.ř. osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem

rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Jelikož v daném případě bylo rozhodnutí správního orgánu žalobci řádně doručeno, nelze tuto prodlouženou lhůtu pro podání odvolání použít. Odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí (srov. § 83 odst. 1 s.ř.). Poslední den odvolací lhůty připadl na 3. 1. 2017, následujícího dne proto rozhodnutí správního orgánu nabylo právní moci. Podal-li žalobce odvolání až dne 25. 1. 2017, učinil tak po uplynutí zákonem stanovené odvolací lhůty a žalovaný rozhodl správně o zamítnutí odvolání pro opožděnost podle § 92 odst. 1 s.ř.

[12] S ohledem na výše uvedené tedy nedošlo k zásahu do žalobcových práv, neboť žalovaný věc posoudil v souladu s právními předpisy i ustálenou judikaturou. Pouze pro úplnost krajský soud uvádí, že žalobcem citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2011, č. j. 2 As 28/2011-131, neobsahuje žádné závěry, jež by byly pro posouzení této věci rozhodné. K žalobcem citovanému nálezu Ústavního soudu ze dne 1. 10. 2002, sp. zn. II. ÚS 92/01 pak krajský soud uvádí, že v dané věci byly naplněny veškeré zákonné náležitosti, proto fikce doručení nastala.

[13] S ohledem na výše uvedené proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s zamítl, neboť žalovaný správně vyhodnotil odvolání žalobce jako opožděné, když bylo podáno až po uplynutí 15 denní lhůty stanovené § 83 odst. 1 s.ř.

[14] O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 a 7 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému, který měl ve věci plný úspěch, krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť za důvod zvláštního zřetele hodný považuje to, že krajský úřad je orgánem státní správy a schopnost a povinnost hájit své zájmy v soudním řízení je integrální součástí řádného výkonu státní správy, k němuž je tento správní úřad dostatečně vybaven (srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 6. 1999, č. j. 6 A 7/99 – 39 a usnesení Ústavního soudu ze dne 29. 5. 2000, sp. zn. II. ÚS 437/99) a žalovaný se nákladů výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 6. září 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně